

Sylvie Marie

zodat achteraf voor iedereen alles duidelijk is

1.

we stonden daar zo'n beetje bedremmeld
te leven voor een zerk met in
letters een naam en ook data,
een van de geboorte en nog een tweede
waarvan ik de betekenis niet durfde te denken.

ik gaf je heel zacht -zodat het grindpad
nog steeds schraapte onder de voeten
van voorbijgangers- een tikje toen,
fluisterde: denk jij dat hij nu echt...?
jij vroeg: wil je dat werkelijk weten?

en dan twijfelde ik even.

2.

elkaar ontmoeten was puur toeval,
of niet helemaal. ik weet nog,
jij zat daar, ik hier,
jij keek even, ik terug.

evengoed zoals altijd.

maar aan je voeten

ONDERWEG NAAR EEN DOEL

mijn benen zijn te moe om te praten.
ze hangen er slap
bijna tegen de grond.
geen getik

op het dek. waar mijn stoel staat
waait een strakke wind.
die maakt wel geluid,
bijna honend.

als er nu iemand sterft,
kan ik het nog halen.

IETS WAT IN DE MAAK IS

het laat zich niet vangen. een schepnet zoeft
eerst ijlings, dan gericht door de lucht
en ondertussen wroet men, denkt men: denk.

zo stelt zich het jongetje, een tafel
hoog, de vingertjes met nog nooit
geknippte nagels om een pluchen beer
geklemd en donkere ogen, onderweg.

onschuld lijkt te worden. het jongetje
gooit en vangt de pluchen beer telkens weer
op. het schepnet blijft zoeven.

alles kan nog.